Principiul corectitudinii

On Ianuarie 22, 2010

Nu pretinde de la oameni ceva în plus față de ceea ce pretinzi de la tine însuți.

Cred cu tărie că tot ceea ce ni se întâmplă în viața are un scop. Ca ființe inteligente avem puterea, și este de datoria noastră, să învățăm câte ceva din fiecare experiență pe care o trăim, fie plăcută sau mai puțin plăcută, fie antrenantă, fie descurajatoare. Iar dacă totul în viață se repetă, înseamnă că n-am învățat nimic din lecțiile pe care am fi trebuit să le învățăm. De aceea cred că omul în sine poate evolua cu condiția ca el însuși să-și dorească să evolueze. Altfel, niciodată, nimic nu va fi nou sub soare.

Săptămâna trecută mi-a fost dat să întâlnesc un om special. Spun special deoarece, într-un fel, se deosebește de mulți alții. Şi mai ales pentru m-a învățat o lecție prețioasă care sunt sigur că îmi va folosi în viitor.

Eram într-o sală de sport și jucam fotbal cu prietenii mei, cu unii dintre ei fusesem coleg la același club de fotbal cu mulți ani în urmă. Sala era destul de încăpătoare și modernă. S-a putut juca frumos. Însă, din cele trei echipe câte eram, una nu și-a dat interesul să joace prea bine. Era evident lucrul acesta. Pasele jucătorilor nu se legau, nici nu-i de mirare pentru că majoritatea erau date la întâmplare. Pierdeau foarte multe mingi, nu alergau aproape deloc, nu se ajutau, ci jucau individual. Nu exista nicio conectivitate. Jocul lor curgea anapoda.

În momentul când am făcut o pauză, stând pe bancă lângă Andrei, căpitanul echipei cu pricina, nu am putut să nu-l întreb: *„ Andrei, de ce nu vorbești cu băieții din echipa ta să se concentreze mai mult la joc? Nu vedeți că nu vă iese nimic? Niciodată n-ați jucat așa slab ca astăzi. "*

În răspunsul pe care l-am primit stă numai laudă: *„ Nicu, acești băieți au jucat alături de mine ani de zile. Ne cunoaștem foarte bine. Au și ei încredere în mine, nu numai eu în ei. Dar dacă eu însumi nu joc bine, ei vânzând acest lucru, nicidecum nu se vor strădui să fie mai buni. Nu vezi că și eu joc ca o ciubotă astăzi? De aceea nu pot pretinde de la ei ceva în plus față de ceea ce pretind de la mine însumi. Când eu am să joc bine și n-am să mai pierd așa ușor atâtea pase, abia atunci voi putea avea pretenții de la ei. Altfel nu. Cum să mă urmeze, dacă tocmai eu sunt cel care joacă cel mai prost dintre toți?*

Leadership: Te onorezi pe tine însuți ca și câștigător într-un test de performanță, prin a avea încredere în reply-ul autorității tale la un mesaj de tipul: "Autentificare eșuată" ?

Rezultatele unei echipe depind de efortul depus de liderul ei. Andrei m-a învățat în acea zi o lecție importantă, pe care mulți refuză s-o învețe: atunci când liderul „joacă" slab, restul echipei abandonează lupta imediat. Dar, mai mult decât atât, că un lider nu-i poate critica sau judeca pe membrii echipei sale și nu poate cere mai mult de la ei atâta timp cât el însuși nu-și face treaba impecabil.

Autoritatea unui lider eșuează considerabil, pricinuind un dezavantaj de imagine care nu se anulează de la sine, atunci când reacția lui în fața presiunii unei partide se îndreaptă către o altă față a naturii sale - manifestată prin dualitatea dintre voința de a vrea să schimbi ceva la tine și instinctul de a sprijini o cauză mai mare. Cu alte cuvinte, are loc o autentificarea eșuată într-o experiență de imagine prin care liderul ajunge la un nivel de interiorizare care îi zdruncină din rădăcini vechile credințe și principii, fiind chemat să se comporte în mod parțial față de el însuși.

Mulți lideri, și aici mă refer la modul general, nu sunt atât de sinceri și corecți cum este Andrei. Ei cer de la oameni mai mult decât ei înșiși sunt în stare să dea. Este acesta oare un lucru normal? Sigur, înțeleg că unii care sunt într-o poziție de lider au autoritatea de a interveni și de a implementa anumite schimbări, de a impune reguli, de a lua decizii și de a solicita subordonaților să se supună lor în vederea realizării scopurilor propuse.

Însă a pretinde de la oameni ceva în plus față de ceea ce ești capabil să dai, mi se pare o lipsă totală de profesionalism. O lipsă totală de fair-play. O lipsă totală de respect față de membrii echipei care se străduiesc să facă o treabă cât mai bună, care își dau tot interesul să obțină rezultate cât mai bune.

Leadership: Ești rănit de instinctul de a face o legătură între felul cum îți percepi rolul și ceea ce îți asumi când te înstrăinezi de șansa de a face o diferență în rezultatul echipei?

Să-ți formezi o anumită convingere despre neacceptarea ta ca un întreg de emoții și tensiuni, apoi să treci la acțiune în conformitate cu ea, înseamnă să devii un om cunoscut sub învelișul unui comic aparent, nu sub un înveliș al aspirației către performanță și perfecțiune. Solemn este numai cel ce vrea să fie, din toate punctele de vedere, pretențios cu performanțele de care se mândrește.

Iar cine se ancorează într-un om rănit de instinctul de a face o legătură între felul cum își percepe rolul și ceea ce își asumă când se înstrăinează de șansa de a face o diferență în rezultatul echipei, îngrijindu-se de gestionarea emoțiilor trăite prin angajamente ferme, se va menține într-o stare permanentă de nemulțumire până când va abandona orice relație cu voința.

Datoria unui lider este să fie mereu lângă oameni, să le întindă o mână de ajutor atunci când este nevoie, să-i răsplătească pe fiecare după performanțele obținute. Dar dacă el nu depune niciun efort, dacă nu manifestă niciun interes față de rezultatele echipei și nu se implică deloc în susținerea și dezvoltarea ei, atunci subordonații, la rândul lor, nu vor avea motive reale să-și dea interesul. Iar dacă liderul pretinde de la oameni mai mult decât poate oferi, atunci aceștia îl vor cataloga drept „necorespunzător” și în final își vor căuta alt lider.

Leadershipul este șansa de a face o diferență în rezultatul echipei, fără să te lași ghidat de circumstanțele de fundal create printr-un act de renunțare, de clemență sau de îndurare.

P.S. Întotdeauna trebuie să ții cont de capabilitatea echipei dacă vrei să-ți atingi scopurile propuse, și să nu pretinzi niciodată de la oameni mai mult față de ceea ce pretinzi de la tine însuți.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-corectitudinii.html